

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/34/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111011619
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111011619.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Rastislava Vranku, v trestnej veci proti obžalovanému W. X., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. mája 2012, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 19. januára 2012, sp.zn. 3T/138/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného W. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. X. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že hoci je ako otec ml. J. X., nar. XX.XX.XXXX a ml. G. X., nar. XX.XX.XXXX v zmysle § 62 nasl. Zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom číslo 3C 790/97 zo dňa 24.02.1998, právoplatným dňa 07.04.1998 zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry G. sumou vo výške 23,23 € mesačne a na svojho syna J. sumou vo výške 26,55 € mesačne a ktorý bol rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne pod č.k. P 120/00 zo dňa 24.02.1998, právoplatného dňa 07.04.1998 zmenený vo vzťahu k ml. J. X. na sumu 33,19 € mesačne k rukám matky detí G. X., trvale bytom U. XXXX/X, W., vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, svoju vyživovaciu povinnosť si v mieste svojho bydliska ani inde neplní s výnimkou obdobia od 02.04.2010 do 24.02.2011, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, v súčasnosti je zamestnaný len brigádnicky a je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne, sp.zn. 3T/82/2009 zo dňa 06.10.2009, právoplatného dňa 18.01.2010 a z výkonu trestu odňatia slobody podmienčne prepustený dňa 24.02.2011, čím mu na výživnom za obdobie od mesiaca február 2010 s výnimkou obdobia od 02.04.2010 do 24.02.2011 doposiaľ vznikol dlh na nezaplatenom výživnom najmenej vo výške 733,46 (vrátane mesiaca februára 2012) Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahľásil do zápisnice o hlavom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku proti výroku treste a následne písomne odôvodnil sám. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že trest sa mu zdá príliš krutý, hlavne zaradenie do II. NVS. Má za to, že ide čisto o pomstu zo strany exmanželky a dlžné výživné je len minimum s porovnaním s tým, čo si táto zobrala z jeho domácnosti. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju tento znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný mal riadne a včas doručené predvolanie na verejné zasadnutie. Súd za splnenia všetkých zákonných podmienok vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti napriek tomu, že obžalovaný

sa zaslaním faxovej správy zo dňa 22.05.2012 písomne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov. Uviedol, že nie je schopný zo zdravotných dôvodov sa zúčastniť verejného zasadnutia, požiadal o odročenie verejného zasadnutia a vytýčenie nového termínu. Peniaze za dlh na výživnom má pripravené. Ospravedlnenie doloží dodatočne.

Súd faxovú správu so žiadosťou o odročenie verejného zasadnutia nepovažoval za dostatočný a zákonný dôvod, ktorý by mal súd akceptovať a verejné zasadnutie odročiť. Ospravedlnenie obžalovaného súd nemohol považovať za ospravedlnenie hodnoverným spôsobom, ako to má na mysli ustanovenie § 293 ods. 8 Tr.por. o čom bol obžalovaný v predvolaní na verejné zasadnutie riadne poučený. Verejné zasadnutie preto vykonal v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, tak aj súdu prvého stupňa, v tomto smere neboli v odvolaní vytýkané žiadne chyby a ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine a treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr.por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy, vypočul obžalovaného, svedkyňu G. X. a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu. Na verejnom zasadnutí svedkyňa G. X. odvolaciemu súdu len potvrdila, že obžalovaný výživné neuhradil a naďalej neuhrádza.

Krajský súd sa plne stotožnil s hodnotením dôkazov prebratých na hlavnom pojednávaní tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. Krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že skutkový stav tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, bol nepochybne a jednoznačne preukázaný.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu, okresný súd teda nepochybil, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák.

Odvolací súd, teda dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom, ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými rozviedol a vysvetlil svoje zistenia.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a obžalovanému potom uložil podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto trestného činu.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného W. X. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.